

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: F. P., nar. X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Ondřejem Faistem, advokátem,
se sídlem Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2024, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 280,70 Kč, a to k rukám jeho zástupce, Mgr. Ondřeje Faista, advokáta.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2024, č. j. X (dále též jen: „napadené rozhodnutí“). Jím byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno bylo rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2024, č. j. X, kterým byl žalobci od 8. 3. 2024 odňat invalidní důchod

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též jen: „*zákon o důchodovém pojištění*“).

2. V podané žalobě tvrdí žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, že žalovaná nesprávně posoudila otázku jeho invalidity a rovněž chybně uzavřela ohledně posouzení procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti.

Obsah žaloby

3. Podle žalobce žalovaná nesprávně posoudila otázku, zda je nadále invalidní. Odkázal na lékařskou zprávu Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoké nad Jizerou ze dne 11. 5. 2022, resp. Fakultní nemocnice Plzeň, chirurgického oddělení ze dne 29. 3. 2022. Z obou lékařských nálezů se podává, že funkce pravé ruky žalobce je omezena o 40-50 % původní funkce. Dále odkázal na lékařskou zprávu Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoké nad Jizerou ze dne 12. 3. 2024, z níž vyplývá, že stav ruky je ustálen a je trvalý a neměnný. Z toho vyplývá, že je i nadále omezen na funkci pravé ruky o 40-50 %. Tuto lékařskou zprávu měla žalovaná k dispozici, avšak ji nijak nezhodnotila a v napadeném rozhodnutí ani neuvedla, z jakého důvodu k jejímu obsahu nepřihlédla. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. Žalovaná pak učinila nesprávný závěr při posouzení procentní míry poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Podle žalované je příčinou poklesu pracovní schopnosti žalobce stav po zlomenině IV. metakarpu pravé horní končetiny, tento zdravotní stav je hodnocen dle kapitoly XV. oddílu B, položky 6b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále též jen: „*vyhláška o posuzování invalidity*“) s mírou poklesu 15-20 %. Žalobce je ale přesvědčen, že i nadále trvá stav tak, jak byl popsán v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jen: „*PK MPSV*“) ze dne 14. 2. 2023, v němž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce na 35 % srovnatelně podle kapitoly XV. oddílu B, položky 6c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila. K žalobcem namítanému posudku PK MPSV ze dne 14. 2. 2023 doplnila, že tento posudek současně stanovil termín kontrolní lékařské prohlídky a dobu jeho platnosti omezil do 31. 12. 2023 s ohledem na předpokládanou stabilizaci a zlepšení zdravotního stavu.
6. Interpretace shromážděných lékařských nálezů ve světle negativního dopadu funkčního postižení žalobce na pracovní potenciál přísluší výhradně posudkovému lékaři (IPZS). Zpráva Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoké nad Jizerou ze dne 12. 3. 2024 byla zjevně zúročena, jak plyne z rekapitulační pasáže posudku ze dne 7. 5. 2024). Odlišné představy žalobce o adekvátní taxaci prožívaných útrap samy o sobě vznik či trvání předmětného nároku zakládat nemohou, stejně jako nemohou založit ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Posouzení věci

7. Ve věci soud nařídil na 29. 1. 2025 jednání, jehož se zúčastnili zástupce žalobce, Mgr. Ondřej Faist, advokát, a zástupkyně žalované, Mgr. Petra Turková.
8. V rámci jednání soud provedl dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. 12. 2024, ev. č. SZ/2024/1508-PL-9 (dále též jen: „posudek PK MPSV“), jenž nechal v průběhu řízení zpracovat. Žalobce žádné důkazní návrhy neučinil, žalovaná navrhla k provedení právě jen posudek PK MPSV. Výsledky provedení dokazování jsou shrnuty níže.
9. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné pro posouzení věci.
10. Žalobci byl přiznán invalidní důchod na základě závěrů posudku PK MPSV ze dne 14. 2. 2023, ev. č. SZ/2022/1636-PL-6, opatřeného Krajským soudem v Plzni v rámci řízení vedeného u něj pod sp. zn. 33 Ad 23/2022. V něm žalobce usiloval o zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 6. 2022, č. j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2022, č. j. X, kterým žalovaná zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek stanovených v § 38 zákona o důchodovém pojištění. Rozsudkem ze dne 20. 4. 2023, č. j. 33 Ad 23/2022-44, zrušil Krajský soud v Plzni obě shora citovaná rozhodnutí žalované. PK MPSV ve svém posudku ze dne 14. 2. 2023 totiž dospěla k závěru, že u žalobce je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po zlomenině čtvrtého metakarpu (13. 1. 2021), stav po otevřené repozici a osteosyntéze (18. 1. 2021), stav po reosteosyntéze zlomeniny gracilní diafýzy čtvrtého metakarpu (13. 4. 2021), stav po extrakci selhané dlahy, resekci pakloubu a spongioplastice (25. 6. 2021), stav po extrakci OS (tedy osteosyntetického materiálu, pozn. soudu) po zlomení dlahy, re-OS, spongioplastice (12. 11. 2021). PK MPSV shledala, že u žalobce se jedná srovnatelně o těžké postižení, značné omezení funkce končetiny pro manipulaci s předměty, těžké omezení hybnosti ve dvou velkých kloubech, omezení svalové síly na 3, svalové atrofie, těžké deformity paže nebo předloktí, výkon některých denních aktivit omezen i přes využívání kompenzačních mechanismů a prostředků. Míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti byla zhodnocena na 35 % srovnatelně podle kapitoly XV., odd. B, pol. 6c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Použití § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity nepadalo v úvahu, stejně jako ustanovení § 4 odst. 1 téže vyhlášky. Žalobce byl tedy invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Platnost posudku byla stanovena do 31. 12. 2023 s ohledem na předpoklad stabilizace a dalšího zlepšení zdravotního stavu. Invalidita vznikla následkem úrazu dne 13. 1. 2021.
11. Ve svém rozhodnutí ze dne 9. 2. 2024, kterým žalovaná žalobci invalidní důchod pro invaliditu I. stupně s účinností od 8. 3. 2024 odňala, vyšla žalovaná z posudku o invaliditě zpracovaného dne 10. 1. 2024 lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, MUDr. M. F. Ten u žalobce sice shledal dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, ale dospěl k závěru, že žalobce již není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, pol. 6b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro ně byla stanovena míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti 15 %, která se nemění ani podle § 3, ani § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Den zániku invalidity byl stanoven na 10. 1. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

12. Tyto závěry v podstatě potvrdil posudek o žalobcově invaliditě zpracovaný dne 7. 5. 2024 v rámci námitkového řízení lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu MUDr. B. L. I on totiž dospěl k závěru, že u žalobce je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle § 26 zákona o důchodovém pojištění, avšak žalobce již není invalidní. Rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, pol. 6b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, jež se podle § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 10. 1. 2024.
13. Jak už bylo výše uvedeno, v průběhu soudního řízení nechal soud zpracovat posudek PK MPSV ze dne 10. 12. 2024. Posudková komise zasedala ve složení předsedkyně MUDr. M. P., MUDr. J. P. coby dalšího lékaře s odborností ortopedie a tajemnice M. T. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Komise dospěla k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, a to následkem úrazu ze dne 13. 1. 2021. Jednalo se přitom o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise konstatovala, že u žalobce je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po úrazu pravé ruky po kontaktu s vrtačkou, kdy vznikla zlomenina čtvrtého metakarpu pravé horní končetiny (13. 1. 2021), stav po otevřené repozici a osteosyntéze (18. 1. 2021), stav po reosteosyntéze zlomeniny graciální diafýzy čtvrtého metakarpu /13. 4. 2021), stav po extrakci selhané dlahy, resekci pakloubu a spongioplastice (25. 6. 2021), stav po extrakci OS pro zlomení dlahy, re-OS, spongioplastice (12. 11. 2021), po tenolýze šlachy ext. digiti domunis a dorsální kapsulotomii IV. a V. prstu vpravo dne 5. 12. 2022.
14. PK MPSV proto není v souladu s posudkovým zhodnocením Institutu pro posuzování zdravotního stavu I. ani II. stupně, v nichž bylo žalobcovo funkční postižení pravé ruky hodnoceno jako lehké, tj. lehké postižení funkce končetiny, snížení zatížitelnosti končetiny, výkon některých aktivit s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků. PK MPSV u žalobce shledala srovnatelně postižení těžké, a to s přihlédnutím k jeho dělnické profesi (žalobce posuzován jako klempíř) a s ohledem na opakované kombinované zákroky (celkem 9x). Jde tedy o značné omezení funkce dominantní pravé končetiny pro manipulaci s předměty, omezení svalové síly, výkon některých denních aktivit omezen i přes využívání kompenzačních mechanismů a prostředků. Míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti zhodnocena srovnatelně 35 % podle kapitoly XV., odd. B, pol. 6c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Invalidita vznikla následkem úrazu dne 13. 1. 2021. Vzhledem k charakteru postižení byla stanovena trvalá platnost posudku.
15. Soud především konstatuje, že posudek PK MPSV považuje za úplný (neboť přihlíží ke všem posudkově významným lékařským zprávám, vypořádává se se všemi rozhodnými skutečnostmi i s potížemi udávanými žalobcem), jednoznačný (neboť jeho závěry jsou formulovány jednoznačně a konkrétně zdůvodněny), logicky koherentní a ve svém souhrnu přesvědčivý (neboť ze zjištěných skutečností konsekventně vyvozuje své závěry, které tak jednoznačně nacházejí oporu ve skutkových zjištěních, z nichž PK MPSV vycházela, a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi). Posudek PK MPSV proto odpovídá kritériím, které na něj uplatňuje ustálená judikatura NSS (srov. např. rozsudek ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52).
16. Posudek PK MPSV je třeba v řízeních o přezkum rozhodnutí ve věcech invalidního důchodu považovat za stěžejní důkaz, a to s ohledem na to, že v jejich centru stojí odborně medicínská otázka posouzení zdravotního stavu a souvisejícího zbytkového pracovního

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

potenciálu, k jejímuž zodpovězení nemá soud potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, a ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004-58). Soud přitom z podaného posudku PK MPSV v posuzované věci mohl vycházet, neboť v něm neshledal vady, které by způsobovaly jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost. Z toho důvodu soud při svém rozhodování vyšel ze závěrů obsažených v posudku PK MPSV.

17. Takto zjištěný skutkový stav soud hodnotil podle následující právní úpravy.
18. Dle § 26 zákona o důchodovém pojištění: *„Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.“*
19. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Dle druhého odstavce téhož ustanovení: „Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
20. Jak je patrné ze shora uvedeného rekapitulace obsahu posudku PK MPSV, dospěl soud ve věci k jednoznačnému závěru, že žaloba je důvodná.
21. Posudkem PK MPSV totiž bylo postaveno najisto, že posouzení invalidity žalobce, které bylo provedeno ve správním řízení (konkrétně se jednalo o posudky lékařů Institutu pro posuzování zdravotního stavu- MUDr. F. ze dne 10. 1. 2024 a MUDr. L. ze dne 7. 5. 2024), nedostatečně komplexně zhodnotilo rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Právě při komplexnějším hodnocení zdravotního stavu žalobce, mj. i za náležitého využití lékařských zpráv, na které žalobce poukazoval v žalobě (zpráva MUDr. H. z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoké nad Jizerou ze dne 12. 3. 2024), dospěla posudková komise k závěru, že rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně nutno klasifikovat srovnatelně podle kapitoly XV., odd. B, pol. 6c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, nikoli podle kapitoly XV., odd. B, pol. 6b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jak učinili lékaři Institutu pro posuzování zdravotního stavu ve správním řízení.
22. S tím pak souvisí i problematika stanovení konkrétní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce a ve svém důsledku i rozhodnutí o samotném nároku na invalidní důchod. Lze totiž konstatovat, že zatímco nesprávná klasifikace rozhodující příčiny zdravotního stavu žalobce, z níž vycházela ve správním řízení žalovaná, fakticky (bez využití § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, které ovšem oba posudky zpracované v průběhu správního řízení vylučovaly) nepřipouštěla možnost, že by žalobce byl nadále shledán invalidním byť pro invaliditu I. stupně [taxační rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti u této položky činí 15 - 25 %, což tedy bez užití § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nemůže postačovat pro splnění hranice stanovené v § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, tedy pro uznání invalidity I. stupně], správná klasifikace, k níž dospěla posudková komise, tedy dle kapitoly XV., odd. B, pol. 6c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, vzhledem ke stanovenému taxačnímu rozpětí 25 - 35 % obecně připouští v konkrétním případě i závěr o invaliditě I. stupně. Právě takový případ nastal v posuzované věci, když posudková

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

komise dospěla k závěru, že míru poklesu pracovní schopnosti žalobce vystihuje 35 %, a to vzhledem k závažnosti postižení a jeho dopadům do pracovního života žalobce posuzovaného jako klempíř.

23. Za takové situace je plně zdůvodněn závěr, podle něhož byla u žalobce i v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí shledána taková míra poklesu jeho pracovní schopnosti v důsledku jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, která ve smyslu § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě I. stupně.
24. Jinak řečeno, dospěla-li ve správním řízení žalovaná opakovaně ve svých rozhodnutích k závěru, že naopak míra poklesu pracovní schopnosti žalobce v důsledku jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dosahuje pouze 15, resp. 20 %, který tedy neodpovídá invaliditě, jedná se o závěr, který v soudním přezkumu neobstál. Napadené rozhodnutí tedy v tomto směru trpí vadou a je nezákonné, protože je nutné jej zrušit.
25. Nad rámec uvedeného soud pouze podotýká, že vadu nepřezkoumatelnosti u napadeného rozhodnutí neshledal. Žalovaná sice zhodnotila otázku žalobcovy invalidity nezákonně, nicméně tak učinila přezkoumatelným způsobem, neboť bylo zřejmé, z jakých důvodů ke svým závěrům dospěla. Napadené rozhodnutí tedy bylo způsobilé soudního přezkumu, o čemž svědčí jak tento rozsudek, tak ostatně i samotná žaloba, v níž žalobce se závěry žalované věcně polemizuje, což by v případě nepřezkoumatelného rozsudku nebylo možno. To však pochopitelně nic nemění na tom, že ony rozhodující závěry žalované v soudním přezkumu věcně neobstály.

Závěr a náklady řízení

26. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Proto výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V něm je žalovaná vázána právními závěry soudu ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Důkazy provedené v soudním řízení (posudek PK MPSV) přitom žalovaná v dalším řízení zahrne mezi podklady pro vydání nového rozhodnutí dle § 78 odst. 6 s. ř. s.
27. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalobce, neboť bylo žalobou napadené rozhodnutí zrušeno.
28. Při stanovení náhrady nákladů řízení se soud řídil vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „*advokátní tarif*“). Od 1. 1. 2025 vešla v účinnost její novela, která mj. měnila výše tarifních hodnot, z nichž jsou počítány hodnoty jednotlivých provedených úkonů právní služby. Podle § 15 advokátního tarifu platí, že za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti advokátního tarifu přísluší advokátu odměna podle dosavadních předpisů. Pro úkony učiněné zástupcem žalobce přede dnem 1. 1. 2025 tak soud stanovil mimosmluvní odměnu ve výši 1 000 Kč za úkon právní služby v souladu s § 9 odst. 2 ve spojení § 7 bod. 3 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024. Jedná se o 2 úkony právní služby:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

příprava a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu a sepsání a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. K tomu soud v připočtu dvakrát náhradu hotových výdajů po 300 Kč. Pro úkony zástupce žalobce učiněné po 1. 1. 2025 soud stanovil mimosmluvní odměnu na 4 620 Kč za úkon právní služby v souladu s § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu. Zástupci žalobce náleží náhrada za jeden takový úkon právní služby, a sice za účast na nařízeném jednání podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu. K tomu přísluší paušální náhradu hotových výdajů 450 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 1 610,70 Kč. Celková náhrada nákladů řízení tak činí 9 280,70 Kč.

29. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 29. ledna 2025

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce